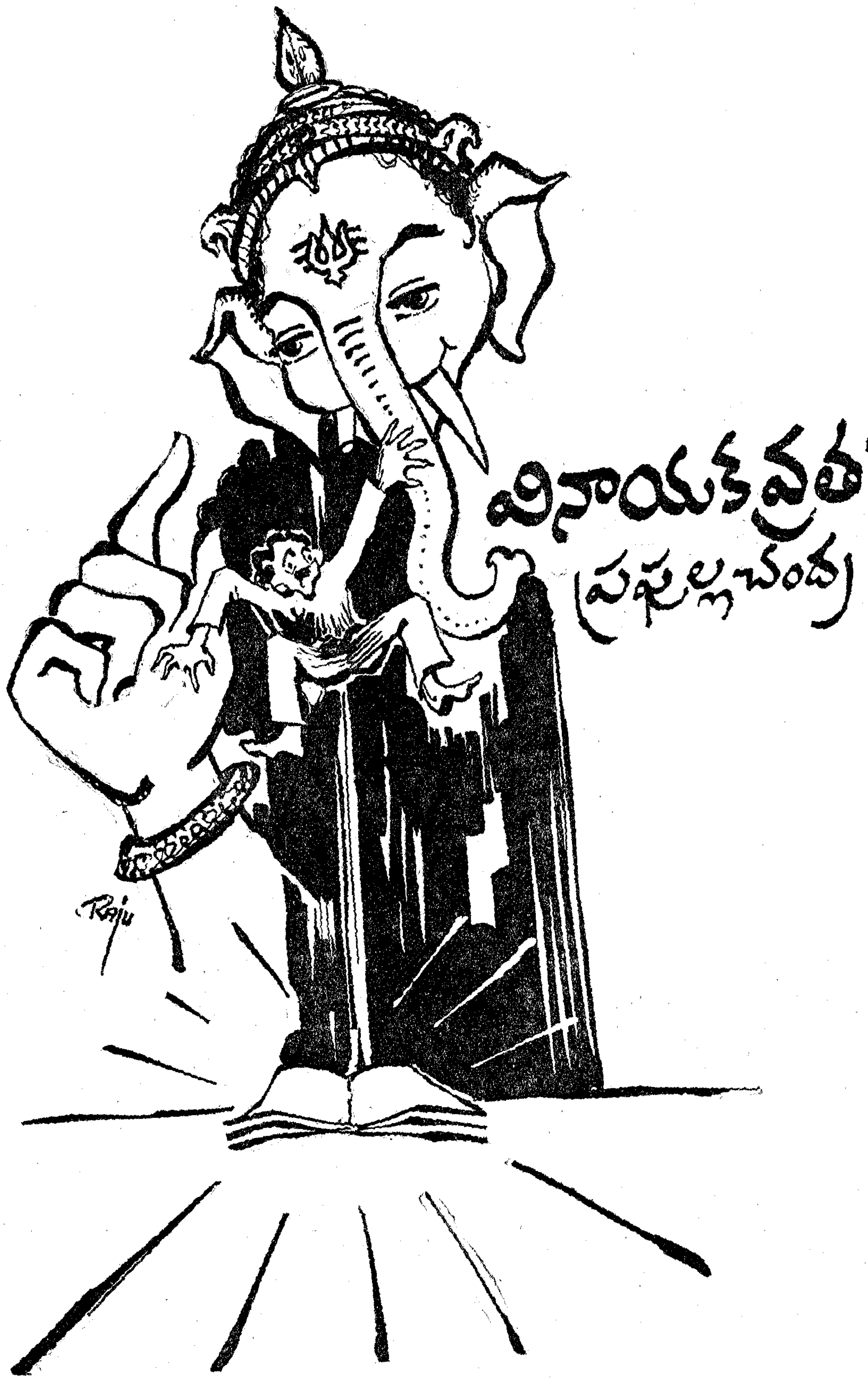
వినాయకవ్రతకథ
ప్రఫుల్లచంద్ర
Raju

శౌనకాది మహామునులు నారదమహామునిని సమీపించి 'మునీంద్రా! భూలోకములోని నరులు బహు దుఃఖితులు. వారి దుఃఖములను బాపి, సుఖములనిచ్చు వ్రత మేదియైన యున్నదా? ఉన్నచో ఆ వ్రత విధానం చెప్పేది?'' అని ప్రశ్నించిరి.

నారదమహాముని దరహాసము దళుకు మనగా ''నాయనలారా! మానవులను దుఃఖము నుండి ఉద్ధరించు వ్రతమున్నది. అదియే వినాయక వ్రతకల్పము. అందుకు సంబంధించిన కథను అవధరింపుడు... జంబూద్వీపే, భరతవర్షే... భరతఖండే...''

అంతలో శౌనకాది మహామునులలోని అంధమహాముని అవులించి ''బోరుకొట్టకండి స్వామీ!'' అనియెను. ఆ నూతన పదప్రయోగమునకు అచ్చెరువొందిన నారద మహామునిని గాంచి ''అవును గురూ! మీరు నోరుతిరగని అంత పెద్దమాటలుపయోగిస్తే—మార్కులు రాకపోయినా పరీక్షలు పాస్ అయే ఆంధ్ర అర్భకులు అర్థం చేసుకోలేకపోగా అపార్థం చేసుకోవచ్చు. కనుక మీరు తెలుగు అకాడమీ ఆమోదించిన భాషలో — అంటే నేను మాట్లాడుతున్నట్లు— పాత కథలు కాక కొత్త కథ చెప్పండి'' అని బాలయోగి ప్రార్థించె.

''అట్లు చేసెద. అట్లే చేసెద అలవాటు లేక ఎడనెడ తప్పులు దొర్లినచో సర్దుకొనుడు... భారత్‌లో తెలుగునాట ఒక గ్రామంలో రామారావు మాస్టారు కలడు. రామారావుది సుతిమెత్తని మనస్సు. ఏవరేమి అడిగినా కాదనలేడు. అతని మెత్తనితనాన్ని అలుసుగా తీసుకుని అతని నుండి పదో, పరకో అప్పు తీసుకున్నవాళ్లు తీర్చకుండానే ఎడముఖం పెడతారు. తీర్చమని గట్టిగా అడగలేడు రామారావు. అతడు ఒకవేళ అడిగినా ''మేం తీర్చేసాం. నీకు జ్ఞాపకం లేదేమో'' అని వాళ్లు డబాయిస్తే మరి నోరెత్తలేడు! అలా దబాయించినవాళ్లే మళ్లీ పుట్టెడు దుఃఖం అభినయించి మళ్లీ అప్పు అడిగితే యివ్వకుండా వుండలేడు.

ఈ చేబదుళ్ల బాధ భరించలేక— బదిలీ అయితే బాగుండును. కొత్తఊళ్లో కొత్తదనం పోయేవరకూ ఎవరూ అప్పులడగరు. అడిగినా తను ఖచ్చితంగా తిరస్కరించవచ్చు— అనుకునేవాడు రామారావు.

దేవుడు అతని ప్రార్థన ఆలకించాడు కాబోలు. కొద్ది కాలంలోనే అతనికి బదిలీ అయింది. ఊరు చిన్నదే. తను పనిచేసే స్కూలుకూడా చిన్నదే. మొత్తం పదిహేను మంది మాస్టర్లు. వారిలో రామారావుకి చిన్నప్పుడు పాఠాలు చెప్పిన అవధానిమాస్టారు కూడా వున్నారు. రామారావు చాలా సంతోషించాడు— ఒక నెల రోజులపాటు.

ఆ రోజు అవధాని మాస్టారు రామారావుని యింటికి పిలిపించారు. భారత, భాగవతాల ప్రాశస్త్యం గురించి ఉద్ఘాటించారు. మన ప్రాచీనసంస్కృతిని ఉద్ధరించవలసిన అవసరం గురించి నొక్కి వక్కాణించారు. మన గొప్పదనాన్ని మనమే ఆదరించకపోతే విదేశీయులేమి ఆదరిస్తారని ప్రశ్నించారు.

ఇదంతా ఎందుకో అర్థం కాకపోయినా గురుభక్తితో రామారావు గంగిరెద్దులా తల ఊపాడు. ఔనని ఏకీభవించాడు. ప్రతి భారతీయుడూ సనాతన సాంప్రదాయోద్ధరణకు కంకణం కట్టుకుని నడుముబిగించాలని ముక్త కంఠంతో మూలిగాడు.

అవధాని మాస్టారు అలవోకగా చిరునవ్వు చిందించి రామారావుకి కాఫీ, టిఫిన్ ఇచ్చారు. ఆయన శిష్యవాత్సల్యానికి ముగ్ధుడయాడు రామారావు. కాని అప్పుడతనికి తెలియదు— రానున్న ముప్పు ఏమిటో, తను ఊబిలో ఎంత లోతుగా దిగబడిపోయాడో...

టిఫిన్ తిని, కాఫీ తాగి రామారావు కాస్త స్థిమితపడిన తరువాత... అప్పుడు... అసలు విషయానికి వచ్చాడు అవధాని.

''చూడు, రామారావూ! మన సంస్కృతి, భక్తిభావం విదేశాల్లో ప్రచారం చేయడానికి ఆణిముత్యాల్లాంటి భాగవత కథల్ని ఆంగ్లంలోనికి అనువదించి ప్రచురించాలని సంకల్పించాను. ముద్రణ ఖర్చు ఐదువందలవుతుంది. గ్రామస్థులను చేయిచాచి దేహీ అని యాచించడం నా ఆత్మగౌరవానికి సరిపడని విషయం. మన మాస్టర్లంతా తలొక చేయి వేస్తేగాని ఈ పవిత్ర కార్యం గట్టెక్కదు. నీవు సాహిత్య పిపాసివి కనుక నీకే ముందుగా చెపుతున్నా. చంద్రునికో నూలుపోగు అన్నట్లు నీకు తోచిన విరాళం ఈ కాగితంమీద వ్రాయి. జీతాలు వచ్చాకనే డబ్బు యివ్వవచ్చు''అంటూ తెల్లకాగితం ముందుకు తోసాడు అవధాని.

రామారావు గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడింది. తను పత్రికలు, నవలలు తెగ చదువుతాడు. కొన్ని పత్రికలు కొంటూ వుంటాడు. సాహిత్యం కోసం ఆ మాత్రం ఖర్చుచేసే వాళ్లు ఆ స్కూలులో లేనేలేరు. అందువల్ల తనకు సాహిత్య పిపాసి అని ముద్ర పడింది. ఆ సాహిత్య పిపాస యిలా తన పీక పట్టుకుంటుందని ఊహించలేదు రామారావు. తన బాపతు నూలుపోగు వెల ఎంతో, నిర్ణయించుకోలేక, ఆలోచించి, ఆలోచించి, పది వేసాడు.

కాల్చేసేటట్టు కొరకొరా చూసాడు అవధాని. నీకు పెట్టిన టిఫిన్, కాఫీలు దండుగ— అన్నట్టుందా చూపు. కుంచించుకుపోయాడు రామారావు. అక్కడి నుండి పారిపోవాలనిపించింది. కాని గురుదేవుడు— తన కాలర్ పట్టుకొని మళ్లీ వెనక్కు ఈడ్చుకొచ్చేటట్టు కనిపించడంతో ఆ ప్రయత్నం మానేసాడు.

''చూడు రామారావూ! సాహిత్య పిపాస గల నీవే యిలా నన్ను అవమానిస్తే మిగిలిన వాళ్లు పావులాలు, అర్ధలు వేసి నన్నొక ముష్టి వెధవను చేస్తారు. మొట్టమొదటి అంకె ఘనంగా కనిపిస్తే మిగిలిన అంకెలు ఆ వరుసలో వచ్చేస్తాయి. కనుక ఆ 'పది'ని నూట పదహార్లుగా దిద్దు'' ఆజ్ఞాపించాడు అవధాని.

రామారావు గుండె ఝల్లుమంది. చెమట పట్టేసింది. కాళ్లకింద భూమి వున్నదా,లేదాని చూసుకున్నాడు. అతని అవస్థ గమనించి ''మరేం ఫర్వాలేదు లేవోయ్! నూటపదహార్లు అంకె వెయ్యి, చాలు. డబ్బు మాత్రం అంత యివ్వనక్కర్లేదులే'' అని నవ్వాడు అవధాని.

అతడు కోరిన అంకె వేసి బతుకుజీవుడా అని బయట పడ్డాడు రామారావు.

మర్నాడు స్కూలులో రామారావు వేసిన నూటపదహార్లు చూపించి అందరిచేత బలవంతంగా ఎక్కువ చందాలు వేయించుకున్నాడు అవధాని.

సత్యం మాస్టారి నోరు పెద్దది. చందాల విషయంలో చాల నిర్మొగమాటంగా ఉంటాడు. ''ముష్టెత్తి పుస్తకాలు ముద్రించకపోతేనేం? నేనొక్కపైసాకూడా యివ్వన''ని మొండికెత్తాడు. ముష్టి అన్న అన్‌పార్లమెంటరీ పదానికి తీవ్ర నిరసన తెలియజేసాడు అవధాని. ముష్టి — అన్‌పార్లమెంటరీ అవునా, కాదా అన్న మీమాంస చెలరేగింది. సత్యం ఆ పదాన్ని ఉపసంహరించుకోలేదు.

సంతానము, గర్భాశయ వ్యాధులు, సెక్సు సంబంధిత సమస్యలు, సుఖ వ్యాధులు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవ చికిత్స. పొమ్ము ద్వారాకూడా చికిత్స కలదు.

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్,

డాక్టర్ యన్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు

H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్, విజయవాడ—1

బ్రాంచి: శిలంవారివీధి, జిన్నాటవర్, గుంటూరు.

ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రికలో

అడవాళ్ళకి అన్నీ ఆకర్షణలే వెలువడుతున్నాయి!

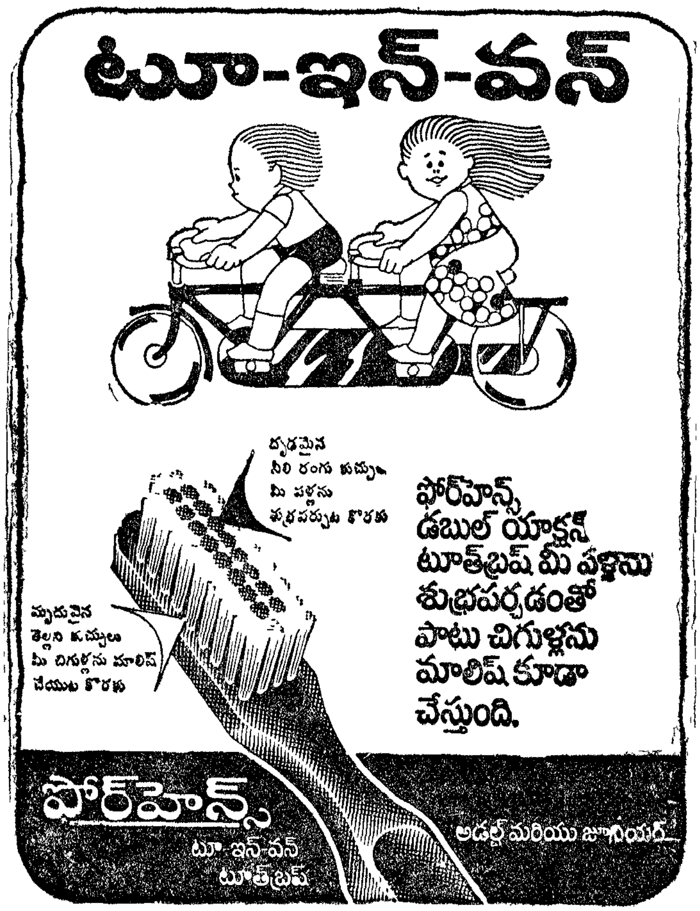

277 F-122 TEL

వినాయక వ్రతకథ

"పవిత్ర కార్యానికి ప్రతి ఒక్కరూ తోచిన సహాయం చేయాలి" అని నచ్చజెప్పబోయాడు — వచ్చేనెల తనూ ఒక పుస్తకం ప్రచురించాలని నిర్ణయించుకున్న ఆచారి మాస్టారు

"మిగిలిపోయిన పుస్తకాల్ని తూకానికి కొంటానులే. అదే నేను చేసే సహాయం" అని లేచి చక్కాపోయాడు సత్యం.

జీతాలరోజున గుమ్మం వద్ద కూర్చుని రామారావుతో సహా అందరి వద్దా చందాలు వసూలు చేసుకున్నాడు అవధాని. తన నూట పదార్లు తిరిగి యిచ్చేస్తారు గురువుగారు — అనుకున్నాడు రామారావు. ఆ సాయంకాలం అవధానిగారింటికి వెళ్ళాడు. ఆయన యింట్లో లేడు. నాలుగుసార్లు వెళ్ళినా ఆయన దర్శనం కాలేదు స్కూలులోనే ఏకాంతంగా అడిగాడు.

"వసూలైన డబ్బంతా కాగితం కొనడానికే సరిపోయింది. ముద్రణ ఖర్చులు యింకా వెతుక్కోవాలి అమ్మకాలు అయాక వచ్చిన లాభంలోంచి నీ డబ్బు నీ కిచ్చేస్తానులే" అన్నాడాయన తాపీగా.

ఆ డబ్బు మీద ఆశ ఒదులుకున్నాడు రామారావు. ఘోరమైన మోసానికి గురి అయినట్లు విలవిలలాడి పోయాడు

మరో రెండు వారాలు గడిచాక ఆచారి బయలుదేరాడు. ప్రజాశ్రేయస్సుకోసం తలుపులమ్మ వ్రతకథ, తలుపులమ్మ కీర్తనలు రాసాడట. ముద్రణ చందా కోసం వచ్చాడు. "మీ బోణీ మంచిది రామారావుగారూ! నాకు అవధాని గారంత ఆశ లేదు. ఓ పాతిక యివ్వండి. చాలు" అని కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాడు

వడిసెల కోసం వేధించే ముష్టివాడిని తిట్టుకొని, తగిలేస్తాం, కాని ప్రజాశ్రేయస్సు కోసం వేధించే వాళ్ళను ఒదుల్చుకోలేం. రామారావు చందా వేయక తప్పలేదు

మరో నెల గడిచాక శాస్త్రి వచ్చాడు రామారావు యింటికి. అమ్మాయి వివాహం తలపెట్టాడు శాస్త్రి. కాని చేతికి డబ్బు అందలేదు. భగవంతుని తలచుకుంటూ నిద్రపోయాడు. "నాయనా! శాస్త్రీ! లేవయ్యా దిగులు చెందకు నా కథ మీద రిసెర్చి చేసి ఒక పుస్తకం రాయి. దానివల్ల

డా॥ పి. వి. కె. రావ్, B. A.,

వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయ
నవసరము లేదు. హస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హీనత, శీఘ్రస్ఖలనములకు
ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టుద్వారా చికిత్స కలదు.

రావూస్ క్లినిక్,

టి. బి. రోడ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 700, 1010.

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములుగల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, చందనం తులసి పసుపుపచ్చ మరియు గులాబిరంగుల జపమాలలు, శిలాజిత్తు, గోరోచనం, దక్షిణావర్తశంఖము, అదృష్టమును కల్పించే శ్రేష్ఠమైన రాళ్ళు, లభించును. కోరినవారికి ధరలపట్టి పంప బడును. హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Shree Jagdamba Bhawan
(A. M.) SONEPAT-131001.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

సహించలేని బాధ ఉందా? తీవ్రంగా దురద వుందా? మంటతో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స. ఎంతమాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పని సరి ఔతుంది. సకాలంలో హెడెన్సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి. ఇది నమ్మకమైన ఆర్శను మూలశంక విరేచనము. 108 దేశాలలో వైద్యులందరూ శిఫారసుచేస్తున్నారు! హెడెన్సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను శమింపజేస్తాయి విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు.

గమనించండి సకాలంలో హెడెన్సా చికిత్స చేసుకుంటే మున్ముందు శస్త్రచికిత్స అవసరముండదు!

7396 TG

వినాయక వ్రతకథ

నీకు పుణ్యమూ, పురుషార్థమూ కలిసి వస్తాయి. లే. త్వరపడు'' అని ఎవరో నన్ను లేపినట్లు అయింది. చూతును కదా, ఎదురుగా వున్నది సాక్షాత్తూ కోదండ రాముడు. తెల్లవారుఝామున వచ్చిన కల! నిజమై తీరుతుంది అందుకని రామాయణం మీద రిసెర్చిచేసి అందులో వచ్చే రాక్షసుల పేర్లు అకారాది క్రమంలో క్రోడీకరించి వారు చేసిన రాక్షస కృత్యాలను వర్ణించి, ఆ భగవంతుడు వారిని ఎలా మట్టు పెట్టాడో వివరించ దలచుకున్నాను. పుస్తకం పేరు కూడా నిర్ణయించేను — రామాయణంలో రాక్షసులు — అని నీ పేరు రామారావు కాబట్టి ముందుగా నీ వద్దకు వచ్చాను. అవధానిగారికిచ్చినంత నాకిస్తే చాలు...''

తరువాత మాటలు వినిపించలేదు రామారావుకి అతనికి చలిజ్వరం వచ్చేసింది. గజగజ వణికిపోయాడు అవధాని సాంప్రదాయ సముద్ధరణ అన్నాడు ఆచారి ప్రజాశ్రేయస్సు అన్నాడు. ఇప్పుడు శాస్త్రి భగవదాజ్ఞ అంటున్నాడు. భగవదాజ్ఞ తప్పించుకోడం రామారావు తరమా? అతని తాత తరమా?

నూటపదార్లు చందా వేయించుకుని శాస్త్రి బయటకు వెళ్ళగానే రామారావుకి ఈ ప్రపంచం మీద విరక్తి కలిగింది. చచ్చిపోవాలనిపించింది.

ఒంటి స్తంభం మేడ మీదకు — ఎవరికీ అందకుండా-ఎగబాకి పోతున్నాడు రామారావు. పైకి — పై పైకి — దూరంగా, యింకా దూరంగా. మానవ మాత్రుడు కనిపించనంత ఎత్తుకు ... ఎగబ్రాకి గమ్యం చేరుకుని అమ్మయ్య అని నిట్టూర్చేలోగా వికటాట్టహాసం వినిపించి, అదిరిపోయాడు.

''ఓరీ! చందా ఎగవేత దారుడా! చందా వేసి డబ్బు చెల్లించకుండానే చనిపోదామనుకుంటున్నావా? నే నెవరో తెలుసా? నీ లాంటి అధము డొకడు చందా ఎగవేయుట వల్ల నా పుస్తక ప్రచురణ నిలిచిపోయి, ఆ బెంగతో మరణించిన సాహిత్యవేత్తను! ఇప్పుడు సాహిత్య పిశాచి నయ్యాను. చందా ఎగేసి ఆత్మహత్య చేసుకునే అందర్నీ అటకాయించి మళ్ళీ భూలోకానికి పంపివేయడమే నా కర్తవ్యం...ఫో,భూలోకానికి మళ్ళా'' అంటూ రామారావు చేతుల్ని కారప్పూసలా విరిచేసి, అతనిని లడ్డూలా ఉండచేసి మానవుల మధ్యకు విసిరేసాడు, ఆ పిశాచి.

కెవ్వున అరిచి కిందకు పడిపోతున్న రామారావు చెవిలో ''వినాయకున్ని తలచుకో వ్రతంచేస్తానని మొక్కుకో. శుభం కలుగుతుంది'' అని ఆకాశవాణి అరిచింది. రామారావు అట్లు చేసెను. అతడు కళ్ళు తెరిచి చూడగా ఎదురుగా— సత్యం మాస్టారు రూపం దాల్చిన వినాయకుడు కనిపించాడు.

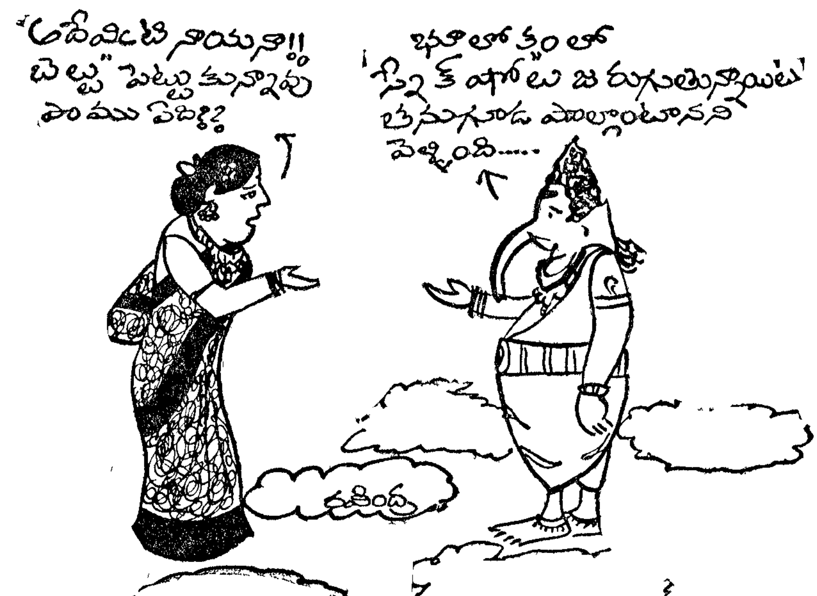

సత్యాన్ని చూస్తూనే ఉలిక్కిపడ్డాడు రామారావు,

"మీరు కూడా ఏదైనా పుస్తకం రాస్తున్నారా ?" నీరసంగా అడిగాడు.

"అలాంటి ప్రమాదం ఏదీ లేదులే" అన్నాడు సత్యం రూపంలోని వినాయకుడు ఆత్మీయంగా నవ్వుతూ. ఈ చేబదులు రాక్షసుల, సాహితీ పిశాచుల బారి నుండి తనను రక్షించమని వేడుకున్నాడు రామారావు.

"అప్పుని అప్పుతోనే తిప్పికొట్టాలి. చందాని చందాతోనే ఎదుర్కోవాలి" తరుణోపాయం సూచించాడు 'సత్యం'

"అదెలా స్వామీ ?"

"అప్పు అడగడానికి వచ్చిన వాడిని నీవే ముందు అప్పు అడుగు. వాడు పారిపోతాడు. ఇక సాహితీ పిశాచుల సంగతి, నీవు కూడా ఒక పుస్తకం రాయి చందివ్వమని వాళ్లని వేధించు. అంతే. వాళ్లు నీ జోలికి రారు" అని పలికి అంతర్ధానం అయాడు సత్యరూపధారి వినాయక. రామారావు అట్లు

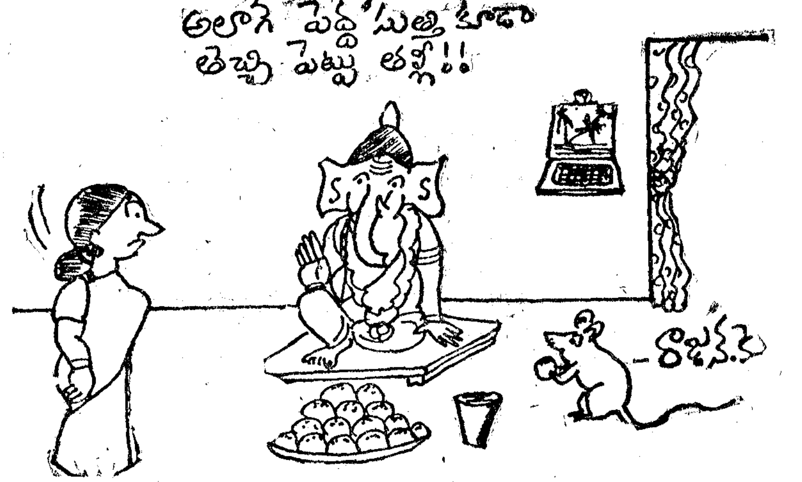

చేసి అప్పు రాక్షసుల బారి నుండి తప్పుకొనుటయేకాక, సాహిత్య పిశాచుల బారినుండి కూడా రక్షణ పొందెను. అటుతర్వాత అతడు శ్రీ వినాయక వ్రతం ఆచరించి సుఖించెను" అని నారద మహర్షి నుడువగా, శౌనకాది మహామునులు తపస్సు చేసికొనుటకు అడవికి పోయిరి.

వ్రతకథ వినకుండా సుఖముగా నిద్రించుచున్న ఆంధ్ర మహామునిని తట్టి లేపెను బాలయోగి. తరువాత యిద్దరు మా సమశీతోష్ణ చలన చిత్ర ప్రదర్శనశాలయందు ప్రవేశించి సుఖము వందిరి.